

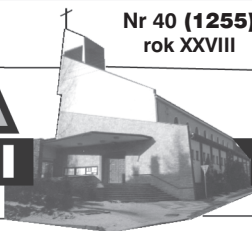
PARAFIA

U JEZUSA I MARYI

14 LISTOPADA 2021

CENA 1 ZŁ

Nr 40 (1255)
rok XXVIII

33. NIEDZIELĄ ZWYKŁĄ

I czyt.: **Dn 12, 1-3**

Psalm: **16, 5.8-11**

II czyt.: **Hbr 10, 11-14.18**

Ewangelia: **Mk 13, 24-32**

HISTORYCZNA CHWILA

Kochani Parafianie!

Przed nami ostatnia prosta przed beatyfikacją ks. Jana Machy. Warto podkreślić, że w historii naszej archidiecezji jeszcze nigdy nie było takiej uroczystości w naszej katedrze. Owszem, mamy już dwóch beatyfikowanych proboszczów – męczenników II wojny światowej: ks. Emila Szramka oraz ks. Józefa Czempieła. Ich beatyfikacja odbyła się razem z innymi 106 męczennikami w Warszawie podczas wizyty Jana Pawła II w 1999 roku. Ks. Jan – wikary, męczennik – będzie wyniesiony na ołtarze w pojedynkę. Stanie się to w mieście, w którym przyjął święcenia i kilkaset metrów od miejsca, w którym poniósł męczeństwo. To naprawdę historyczna chwila.

Warto przypomnieć, że Kościół ogłasza świętych zasadniczo z trzech powodów. Po pierwsze, ukazuje nam pewien wzór wiary heroicznej, który powinien nas inspirować do naśladowania. Po drugie, w świętych dostrzegamy potęgę działania Boga. To On jest źródłem świętości. Święci świecą Bożym blaskiem. Bóg był z młodym wikarym z Rudy Śląskiej w trudnym czasie okupacji, był z nim w więzieniu, był w chwili śmierci. Był jego siłą. Po trzecie, święci i błogostawieni są nam dani jako orędownicy w niebie. Zyskujemy jako wspólnota Kościoła diecezjalnego – nowego patrona i orędownika. Nie brakuje w naszym Kościele spraw po ludzku trudnych.

Prośmy o nowe powołania, prośmy o dobry wybór następcy arcybiskupa Wiktora, powierzajmy sprawę przekazywania wiary młodemu pokoleniu. Kto tylko może niech w sobotę będzie fizycznie lub dzięki transmisji zjednoczony na modlitwie o dar beatyfikacji.

KSIĄDZ
JAN MACHA

Ks. Tomasz Jaklewicz
– Wasz Proboszcz

REALIZM PO CHRZEŚCIJAŃSKU

1. „Niebo i ziemia przemina, ale słowa moje nie przemina”. To zdanie jest kluczem do dzisiejszej Ewangelii. Biblia zaczyna się od słów: „Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię”. Wszystko, co jest, powstało mocą Bożego słowa. Bóg rzekł i stało się. Najpierw jest więc słowo Boga (Logos), a potem rzeczywistość. Nasz świat istnieje w czasie. Dlatego przemienia. Wieczny jest tylko Bóg i Jego słowo. Kiedy słucham Boga, gdy karmię się Jego odwiecznym słowem, wchodzę w kontakt z wiecznością Boga. Czy ta prawda porusza nasze serca? Czy nie pojawia się dziś (a może zawsze była) w Kościele pokusa polegająca na tym, że ludzkie opinie, oczekiwania czy poglądy „aktualnie obowiązujące w nowoczesnym świecie” stają ważniejsze od słowa Boga?

2. Papież Benedykt XVI pisze: „Kto zna słowo Boże, w pełni zna również znaczenie każdego stworzenia. Jeśli bowiem wszystko «ma istnienie» w Tym, który jest «przed wszystkim» (por. Kol 1, 17), to człowiek, budujący swoje życie na Jego słowie, buduje naprawdę w sposób solidny i trwały. Słowo Boże faktycznie skłania nas do zmiany naszej koncepcji realizmu: Realistą jest ten, kto w słowie Bożym rozpoznaje fundament wszystkiego. Potrzebujemy tego szczególnie w naszych czasach, w których uwidocznia się nietrwałość wielu rzeczy, na których się opieramy, budując życie, w których jesteśmy skłonni pokładać nadzieję. Prędzej czy później okazuje się, że posiadanie, przyjemność i władza nie są zdolne zaspokoić najgłębszych pragnień serca człowieka. On bowiem do budowy własnego życia potrzebuje solidnych fundamentów, które trwają również wtedy, gdy zabraknie ludzkich pewnością” (Verbum Domini).

3. Jezus zapowiadając koniec świata nie chce nas straszyć, ale dać nadzieję. Dlatego przestrzega przed iluzją opierania życia na mocach, które prędzej czy później przemina. „Gwiazdy będą spadać z nieba”. Gwiazdy na niebie kiedyś zgasną. Wypalą się po prostu. Co chwilę upadają też „gwiazdy” sceny, polityki, mediów. Trwałą przyszłość człowieka może zapewnić tylko Syn Człowieczy, czyli Jezus Chrystus. On zgromadzi swoich wybranych. Czyli tych, którzy w Nim pokładali nadzieję. Tylko wokół Niego może powstać trwała wspólnota, czyli niebo. A niebo przychodzi jako dar dla tych, którzy go pragną. Chrześcijańska nadzieja sięga daleko dalej niż ziemskie kalkulacje czy optymizm wyznawców wiary w postępu.

4. Zadaniem Kościoła jest rozpoznawanie bliskości Jezusa. Głoszenie tej bliskości. Wskazywanie drzwi, za którymi On czeka. Każda Eucharystia ma ten wymiar. Jest zapowiedzią pełni obecności Bożej. Jest oknem na świat, który ma nadejść. To okno jest tylko lekko uchylone. „Gałąź nabrzmiewa sokami i wypuszcza liście”. Lato jest blisko. Ale jeszcze nie nadeszło. Bóg jest Tym, ku któremu idziemy. Nie znamy Go jeszcze w pełni. Prawdziwe życie przed nami. Nieraz w naszym życiu coś się kończy, rozpada, umiera. Albo coś zostaje nam zabrane. Każdy taki moment „przemijania” bywa trudny, ale daje szansę na to, aby zrobić miejsce dla tej jedynej nadziei, którą daje słowo Boga.

Ks. Tomasz Jaklewicz

MYŚL O NIEBIE!

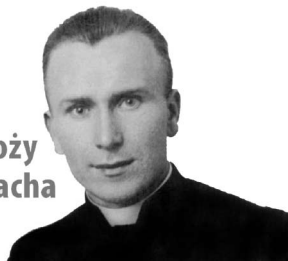
Wsobotę dnia 30 października 2021 wracałem z domu rodzinnego po wizycie u żyjących i nawiedzeniu z modlitwą cmentarza, na którym pochowana jest większość zmarłych członków rodziny, w tym moi rodzice. W połowie drogi do Katowic odwiedziłem Marka, przyjaciela ze szkoły średniej. Przyjaźń to jest wierna, wręcz zahartowana od czasu mojego pojawienia się w Liceum, w którym starszy o „dwie klasy” uczeń Marek już cieszył się szacunkiem, dzięki swojemu postępowaniu i zaletom ducha. Małżeństwo Janiny i Marka przyjęło mnie bardzo gościnnie, jak zwykle. Usiedliśmy do rozmów, których nie trzeba było wymyślać ani planować. Jednocześnie zatroskani, mówiliśmy o przyszłości Kościoła i chrześcijan w Polsce oraz na świecie.

Dość szybko jednak zaczęliśmy mówić z Markiem o naszym wspólnym Liceum, o naszym bez wątpienia „inkubatorze indywidualności”, co okazało się po latach. Zwłaszcza Marek, mieszkając w Żorach, siedzibie liceum, utrzymywał przez wszystkie te lata ożywione kontakty z wieloma absolwentami, w szczególności ze swojej klasy i kilku najbliższych zarówno starszych jak i młodszych roczników. Powód takiej rozmowy był szczególny, bo dopiero co ukazała się książka o zmarłej w 2016 roku, niezwyklej i kochanej nauczycielce, polonistce, która w tym czasie naszej nauki przybyła do Żor „w ramach nakazów pracy” i pozostała tam do końca swojego życia. Była kochająca i kochana przez całe zastępy uczniów, a głównie z tych starszych roczników, z którymi wraz z upływem lat utrzymywała wręcz braterskie i siostrzane relacje. Na moją sugestię zaczął przypominać absolwentów swojej klasy. Byli o dwa lata starsi, a więc moje możliwości utrwalenia więzi z inną, zwłaszcza starszą klasą, w tym wieku były skromne. Pamiętałem prawie wszystkie nazwiska, gdyż na swój sposób

zadbał o to nasz dyrektor, który na poronnych apelach upowszechniał różne komunikaty dotyczące szkoły: omawiał codzienne sprawy, naglące przypadki i nadzwyczajne wydarzenia, a najstarszych uczniów „obdarzał” pewnymi obowiązkami. Znałem osobiście niektórych z tych absolwentów, a z wyglądu chyba wszystkich. Rozmowa dotarła do takiego punktu, że wymienialiśmy potem także wielu innych, z bliskich naszym roczników. Bardzo długa była lista zmarłych. O niektórych dowiedziałem się więcej, znacznie więcej niż kiedykolwiek słyszałem. Było i o chorobach, cierpieniach i tragediach rodzinnych, a także o tych wyjątkowych przypadkach osób, o których wieści nagle się urywały, zwłaszcza jeśli wyemigrowali. Umówiliśmy się na kolejne spotkanie; chciałem pomyśleć w spokoju i zadumie, co takiego można jeszcze zrobić dla nich i dla żyjących, zanim i my już nic więcej uczynić nie będziemy w stanie. Takiemu nastawieniu sprzyjały zbliżające się święta: święto Wszystkich Świętych, a potem Dzień Zaduszny i kolejne dni tego okresu, kiedy o zmarłych więcej myślemy, za nich więcej się modlimy.

Już w domu temat ten nadal rozwijał się w mojej głowie i nie mogłem się od niego uwolnić. Przed snem myślałem już prawie wyłącznie o zmarłych, ale o znacznie szerszym gronie osób, niż to było w trakcie rozmowy z Markiem: o bliskich z rodziny, przyjaciółach, a także o innych uczniach i na-

**Sługa Boży
Ks. Jan Macha**

uczycielach. Grono uczniów zaś i nauczycieli powiększyło się o znanych z pracy w licznych różnych miejscach, w których pracowałem w szkolnictwie oraz poza szkolnictwem. Powiększyło się też grono moich nauczycieli nielicealnych, z okresu studiów i pracy zawodowej, nie waham się powiedzieć w różnych miejscach świata. Tak wiele z nich zmarłych młodszych ode mnie. Sny też były jakby kontynuacją i doprawdy nie wiem, kiedy spałem, kiedy śniłem, czy myślałem o różnych miejscach świata. Było to też przemieszane z modlitwą za nich, nawet jeszcze w łóżku. Kiedy obudziłem się w nocy i na chwilę wstałem, myśli powróciły, albo nie zdążyły się ulotnić.

Nie czynię tego z zasady, aby się mocniej nie rozbudzić, ale tym razem mimowolnie podszedłem do okna. Była noc, około trzeciej godziny. Okno w sypialni jest skierowane na wschód i widać z niego duży fragment nieba. Budynek z lewej strony, nieco niżej położony i inne ewentualne przeszkody, jak zielone iglaki, nie przekraczały linii horyzontu z piętra mieszkania i nie przeszkadzały w obserwacji nieba. Prawe obrzeże jedynie stanowi dorodna sosna, ale ona dodaje uroku widokowi i stanowi zamknięcie dużego pola obserwacji nieba.

Niebo nie było kompletnie ciemne, gdyż rozświetlał je nieco sierp księżycy w ostatniej kwadrze. Nad nim w niedalekiej odległości zarówno z prawej, jak i lewej strony, widziałem dwie jaśniejsze gwiazdy. Gdzieś z różnych stron w rozproszeniu i na ile oczy moje pozwalały dojrzeć, żarzyły się także światła innych obiektów kosmosu. Mówiąc zaś o tych dwóch gwiazdach niedaleko księżycy, zdaję sobie sprawę z całej umowności i infantylności takiego wyrażenia. W rzeczywistości były to odległości kosmiczne, a więc ogromne. Tylko chwilę postrzegałem niebo jako pojęcie astronomiczne. Prawie w chwilę później dotknęła mnie myśl... że patrzę w Niebo, patrzę tam, gdzie upatrujemy Nieba. To było jak

ośnienie, które rozlało się we mnie, bo ten stan wywołał szybkie skojarzenie z myślami o wszystkich zmarłych z wczorajszej rozmowy i własnych wspomnień wieczorem i nocą. Zaczęła mnie ogarniać ulga, kiedy pomyślałem o tylu szlachetnych, wiernych i kochających Boga zmarłych, których znałem. Odniosłem wrażenie, chwilowo bez najmniejszego wahania i lęku, że wszystkie te osoby, którymi się martwiłem, przeniosły się już do Nieba. Przez te skojarzenia jakbym otrzymał znak, że są one w Niebie. Uśmiechałem się do siebie samego, ale uzewnętrzniając to mimiką twarzy, do tego wcale nie miałem dla mnie cudu, we mnie samym dokonanego. To było nadzwyczajne, niecodzienne, bo nie odczułem nigdy takiego wrażenia na taką skalę. I tę duchową euforię wywołał widok takiego byle jakiego nieba, niezbyt kontrastowego z dziennym, w nocnych półcieniach, zakłóconych nawet światłem lamp ulicznych. Spokojniejsze, dalsze rozważanie przypomniało mi, że już mamy Święto Wszystkich Świętych, a to mnie tylko utwierdzało, że dotknęły mnie myśli błogosławione. Poczułem błogostan co dopiero rozbudzonego organizmu, kiedy tak myślałem o Niebie. Dopiero po dość długim czasie wyciszyłem się na tyle, że mogłem się na powrót położyć spać. Okazało się, że wreszcie spałem spokojnie.

O godzinie 7.30 w niedzielę 1 listopada 2021 uczestniczyłem we Mszy św. w mojej Parafii u Jezusa i Maryi w Brynowie. Kazanie głosił ks. proboszcz Tomasz Jaklewicz i poświęcił je postaci ks. Jana Franciszka Machy – tuż przed ogłoszeniem go błogosławionym. Wybrał zwłaszcza jego kazanie, jedno z niewielu, które zdołał wygłosić w swoim krótkim, kapłańskim, męczeńskim życiu. Zostało nadto opublikowane. Było to kazanie wygłoszone w kościele św. Józefa w Rudzie Śląskiej dnia 1 listopada 1939 r. z mottem z Ewangelii św. Mateusza: Cieszcie się i radujcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiesiach

(Mt 5,12). Jakże trafnie przyniósł nam te słowa błogosławionego ksiądz proboszcz. Niczym hasło na sztandarze wybrzmiały z tego kazania słowa: **Myśl o niebie**.

Aby nie przeinaczyć słów naszego Księdza Proboszcza zacytujemy mały fragment z rozbudowanego kazania na Uroczystość Wszystkich Świętych ks. Jana Machy.: – „*Dążenie do nieba – to zadanie zbyt ogólne, a przeto mało praktyczne. Zaczniemy od rzeczy mniejszych, bardziej określonych i łatwych do wprowadzenia w czyn; zaczniemy od tego, że będziemy częściej niż dotychczas myśleli o niebie. Myśl o niebie – oto nakaz dzisiejszej uroczystości*”.

Jeżeli go wiernie spełnisz uczynisz wielki krok naprzód.

Myśl o niebie!

I. Tego żąda Bóg,

II. Do tego wzywają Święci,

III. O to woła dusza Twoja.

Myśl o Niebie – tym wezwaniem, będącym darem słowa od błogosławionego ks. Jana Machy dla naszej Parafii, kończył proboszcz ks. Tomasz Jaklewicz kazania w Uroczystość Wszystkich Świętych w naszej parafii. Na te nasze pełne trwogi czasy...

H.J.J.G. Karol

BEATYFIKACJA KS. JANA MACHY 20.11.2021 – INFORMACJE DLA WIERNYCH ŚWIECKICH

1. Dojazd w okolice katedry:
 - a. Wierni przyjeżdżający samochodami zajmują dostępne miejsca parkingowe w rejonie katedry, a także na Placu Sejmu Śląskiego; miejsca parkingowe znajdują się również przy tzw. centrach przesiadkowych w Katowicach-Brynowie, w Katowicach-Załężu i Katowicach-Zawodziu, z możliwością dojazdu w okolice katedry komunikacją miejską; **nie będzie natomiast możliwości zaparkowania samochodu na ulicach: Wita Stwosza, Plebiscytowej, Powstańców, Domina i Czempieła.**
 - b. Autokary z grupami zorganizowanymi zatrzymują się na ul. Ceglanej na wysokości Uniwersyteckiego Centrum Klinicznego (szpital okulistycki). Wierni dochodzą pieszo do katedry, autokary zaś będą przekierowywane na parking przy Lotnisku „Muchowiec” (zjazdem na autostradę A4 i w ul. Francuską); **prosimy o włożenie za szybę autokaru białej kartki formatu A4.**
2. Katedra i krypta katedry będą udostępnione wiernym od godz. 8.00. Zarówno w krypcie, jak i na zieleńcu przed katedrą będą ustawione telebimy.
3. Mając na uwadze aktualne wymogi sanitarne, a także zalecenie Inspektora Sanitarnego, **w przypadku osiągnięcia limitu osób w katedrze** wierni będą kierowani do krypty lub na plac przed katedrą.
4. Wszystkich uczestników liturgii obowiązuje **dezynfekcja rąk (przy wejściu do katedry) i zasłanianie ust i nosa maseczką.**
5. **Toalety** będą usytuowane w ogrodzie kurialnym (wejście od ul. Wita Stwosza) oraz na zieleńcu przed katedrą.

Mając na względzie aktualną sytuację epidemiologiczną, ewentualne aktualizacje podanych informacji będą udostępniane na bieżąco na internetowej stronie archidiecezji.

Ks. Roman Chromy – Dyrektor Wydziału Duszpasterstwa Kurii Metropolitalnej

Ogłoszenia duszpasterskie

33. NIEDZIELĄ ZWYKŁĄ

(14 listopada 2021 r.)

WPROWADZENIE DO LITURGII:

Przeżywamy dziś Światowy Dzień Ubogich oraz Dzień Solidarności z Kościołem Prześladowanym. Pamiętajmy w modlitwie o wszystkich potrzebujących oraz prześladowanych. Prośmy dziś także o dobry przebieg i dobre duchowe owoce nadchodzącej beatyfikacji Sługi Bożego ks. Jana Machy.

Kolekta przeznaczona jest dziś na potrzeby naszej parafii, a przed kościołem odbędzie się zbiórka na Fundację Papieską Pomoc Kościołowi w Potrzebie. Bóg zapłać za każdą ofiarę.

.....

1. W środę w salkach parafialnych odbędzie się pobieranie miary do strojów komunijnych. Od g. 17.30 chłopcy, a od 18.00 dziewczynki.
2. W piątek podczas Mszy św. wieczornej nasi ministranci będą przeżywali swoje św. patronalne – św. Tarsycjusza. Zapraszamy na mszę rodziców ministrantów, po Eucharystii odbędzie się spotkanie w salce.
3. Beatyfikacja ks. Jana Machy odbędzie się w sobotę, 20 listopada br., w katedrze Chrystusa Króla w Katowicach. Mszy św. beatyfikacyjnej o godzinie 10.00 będzie przewodniczył prefekt Kongregacji Spraw Kanonicznych, kard. Marcello Semeraro.

W uroczystości będą mogli uczestniczyć zasadniczo wszyscy chętni. Wiernym będą także udostępnione: krypta katedry oraz zieleniec przed katedrą (telebimy). Nie przewiduje się dystrybucji wejściówek. Z naszej parafii najlepiej dostać się do katedry tramwajem, miejsca parkingowe najbliżej katedry będą zarezerwowane. Katedra i krypta będą udostępnione od godz. 8.00, o 9.00 przewidziane jest nabożeństwo przygotowujące do beatyfikacji.

4. W sobotę zapraszamy na adorację Najświętszego Sakramentu od 17.00 do 18.00. W tym czasie jest okazja do spowiedzi.
5. W przyszłą niedzielę obchodzić będziemy Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla. Zgodnie z wolą papieża Franciszka tego dnia będziemy obchodzić Światowy Dzień Młodzieży w archidiecezji. Przedstawiciele młodzieży zapraszamy na godz. 12.00 do udziału w Mszy św. w katedrze.
6. W najnowszym Gościu znajdziemy specjalny dodatek poświęcony ks. Masze.
7. W tym tygodniu modlimy się za mieszkańców ul. Warzywnej.
8. Na nowy tydzień życzymy wszystkim Bożego błogosławieństwa.

Módlmy się za siebie wzajemnie...

W tygodniu od 14 do 20 listopada 2021 roku modlimy się o wzrost wiary, nadziei i miłości dla mieszkańców ulicy **WARZYWNEJ**. W szczególny sposób pamiętamy o chorych i wiekiem osłabionych oraz o zmarłych, którzy kiedyś mieszkali przy tej ulicy.

Niech nasza modlitwa będzie dla nich umocnieniem oraz źródłem obfitych łask i darów Bożej Opatrzności.

Porządek nabożeństw

14 do 21 listopada 2021 r.

33. NIEDZIELA ZWYKŁA 14.11

- 7.30** Za spokój dusz ++ rodziców Alicji i Tadeusza – o dar życia wiecznego
- 9.00** Za ++ Krystynę i Jerzego Duda – o radość życia wiecznego (od sąsiadów)
- 10.30** Za + Ludwika Leśniaka (rocznica śmierci) – o dar życia wiecznego
- 12.00** Za + Teresę Kościółek (rocznica urodzin) – o radość życia wiecznego
- 18.00** Za + Stanisława Wieczorka, za ++ rodziców Martę Małek i Franciszka Małek – o dar nieba

PONIEDZIAŁEK 15.11

- 8.00** Za ++ rodziców Michała i Wiktoryę Przysieckich, za ++ siostry Irenę i Helenę oraz pokrewieństwo z obu stron – o radość życia wiecznego
- 18.00** Za ++ Edmunda Odorkiewicza (z okazji imienin), za żonę Helenę, syna Andrzeja, Barbarę, Krystynę, za Franciszka Sikocińskiego (36. rocznica śmierci), za jego żonę Bronisławę i syna Adama – o dar życia wiecznego

WTOREK 16.11

- 8.00** Za ++ Zofię i Wilhelma Stamirowskich oraz za ++ z rodziny Rankowiczów – o dar nieba
- 18.00** Za + męża Jerzego Joniec (3. rocznica śmierci) – o dar życia wiecznego

ŚRODA 17.11

WSPOMNIENIE ŚW. ELŻBIETY WĘGERSKIEJ, zakonnicy

- 8.00** Za + brata Jerzego Jarczaka (2. rocznica śmierci) – o dar życia wiecznego
- 18.00** Za + męża Andrzeja Szyję (70. rocznica urodzin) – o radość życia wiecznego

CZWARTEK 18.11

WSPOMNIENIE BŁ. KAROLINY KÓZKÓWNY, dziewicy i męczennicy

- 8.00** Za + męża Władysława oraz ++ z rodziny Kacała, Świerczek i Kopacz – o dar nieba
- 18.00** W intencji Romana i Elżbiety Michalskich z okazji 60. rocznicy ślubu, z podziękowaniem za otrzymane łaski oraz prośbą o dalsze Boże błogostawieństwo i zdrowie

PIĄTEK 19.11

8.00 Za + Adelę Pyszny (39. rocznica śmierci) – o radość życia wiecznego

18.00 1 int. Za + Alfreda Jasny (4. rocznica śmierci), jego ++ rodziców Helenę i Fryderyka Jasny oraz Margot z mężem – o radość życia wiecznego
2 int. W intencji ministrantów oraz ich rodzin

9.00 1 int. Za ++ rodziców Helenę i Jana Zagórskich oraz braci Józefa i Włodzimierza – o dar życia wiecznego

2 int. Za ++ Cecylię i Józefa Krupkę – o dar życia wiecznego

10.30 Za ++ rodziców Katarzynę i Wacława, za ++ braci: Bolesława, Helenę, Stefana, Weronikę, Ignacego, Jana, Józefa Urbańskich oraz syna Henryka – o dar życia wiecznego

12.00 1 int. Dzięczyna w intencji Grażyny Bernady z okazji 80. rocznicy urodzin, z prośbą o dalsze Boże błogostawieństwo i zdrowie – o radość życia wiecznego

2 int. W intencji Krystyny i Grzegorza z okazji rocznicy ślubu, z podziękowaniem za otrzymane łaski i prośbą o dalsze Boże błogostawieństwo i zdrowie

18.00 Za + Stanisława Marczyka (30. dzień po śmierci) – o dar nieba

* * *

SOBOTA 20.11**WSPOMNIENIE ŚW. RAFAŁA KALINOWSKIEGO, prezbitera**

8.00 Za + Mieczysława Szczypkę (rocznica śmierci) – o dar nieba

18.00 1 int. Za + Alfonsa Krawiec, za ++ rodziców, teściów Bolesławę i Józefa oraz ++ rodzeństwo – o radość życia wiecznego
2 int. Za + brata Henryka Morawiec – o dar życia wiecznego

NIEDZIELA ZWYKŁA 21.11**UROCZYSTOŚĆ JEZUSA CHRYSZTUSA, KRÓLA WSZECHŚWIATA**

7.30 Za + Irenę Warszawską – o radość życia wiecznego

KANCELARIA PARAFIALNA czynna:

- w poniedziałek i wtorek od 17.00 do 18.00,
- w środę i piątek od 8.40 do 10.00,
- w czwartek od 18.40 do 20.00.

W sprawach pilnych dotyczących np. pogrzebu, wezwania do chorego proszę dzwonić na probostwo, **tel. nr 32 2518 660.**

Kancelaria usytuowana jest w budynku probostwa przy ulicy Przyklinga 12.

Tygodnik wydawany przez Parafię pw. Najśw. Imion Jezusa i Maryi.
Adres dla korespondencji: Katowice, ul. Przyklinga 12, tel. 32 251 86 60.

Strona internetowa: www.parafiabrynów.pl email: brynów.jm@katowicka.pl
Redaguje kolegium.

Nr konta bankowego parafii: **ING BANK ŚLĄSKI – 71 1050 1214 1000 0090 3186 9135**